

1. dio članka prenesen sa: <http://svjesnost.com/?p=23>

2. dio članka prenesen sa: <http://svjesnost.com/?p=189>

1. dio: {youtube}cfHeYsI3UXc{/youtube}

Da vas pitam nešto.

Nemate li i vi nakon ovog gore videa osjećaj duboke boli koja sažima vaše čitavo biće u jednu točku, ne skupljaju li se i vama suze u očima, ne grči li vam se želudac?

Meni da.

A reći ću vam i zašto.

Ratovi, ubijanja, klanja i silovanja – nanošenje BOLI i PATNJE – jedni drugima – NIJE U LJUDSKOJ PRIRODI.

Ali TO ISTO jeste u prirodi PSIHOPATA.

PSIHOPATE su BIĆA koja izgledaju ISTO kao i mi.

Ali od nas ih razlikuje POPTUNI nedostatak suosjećanja, savjesti i osjećaja krivnje. Oni uopće nisu u stanju da to osjećaju. A znate li zašto?

Njihova genetika je u tom segmentu “defektna”. Psihopate su “organski portali sa greškom”:

<http://quantumfuture.net/sr/organskiportali.htm>

Par linkova sa naučnim istraživanjima koji potvrđuju da psihopate zbog svoje genetike ne mogu osjećati krivnju, žaljenje, empatiju ili imati savjest:

<http://www.futurepundit.com/archives/002792.html>

http://www.criminalprofiling.com/Psychopathy-An-Evolutionary-Perspective_s289.html

http://www.crimelibrary.com/serial_killers/notorious/tick/psych_6.html

— Dakle – **PSIHOPATE** – genetski NESPOSOBNI da osjećaju KRIVNJU, žaljenje, empatiju ili imaju savjest – **vladaju ovom planetom.**

I oni nama – ljudima sa dušom – NON-STOP prodaju razne razloge za RAT.

Zašto?

Pa zato jer su PSIHOPE / PATOKRATE na vodećim pozicijama Zemlje “namještenici” naših vlasnika iz 4D OPS – reptila – koji se hrane emocijama ZLA.

Da, tako je. EMOCIJAMA ZLA.

Hrane se emocijama boli, patnje, tuge, frustracija, nemoći, jada.

Reptilima sa **4D OPS je bitno i potrebno da na 3D OPS Zemlji stalno teče ljudska KRV, da ljudsko biće sa dušom živi u neprestanom svjesnom ili podsvjesnom strahu, PATNJI i BOLI, da živi i umre u neznanju o svom istinskom porijeklu i potencijalima koje ima.**

E, sada, da bi reptili NON-STOP dobivali potrebnu količinu emocija patnje i boli – netko se, kao sto rekoh, na planeti mora pobrinuti da stalno teče krv.

A tko je na planeti za takav “posao” bolji od PSIHOPATA – SPODOBA bez savjesti i empatije na ključnim pozicijama vlasti koji IZGLEDAJU KAO MI, ali NISU KAO MI?

Nitko.

SVAKI NORMALAN čovjek sa imalo savjesti i empatije bi kad pogleda ova videa i pročita ove informacije poželio, ja bar mislim, da o tome informira druge i da ratovi – nasilje, klanja, ubijanja i bombardiranja – prestanu. Da čim više ljudi shvati o čemu se ovdje zapravo radi.

Da ljudska krv prestane teći. Jednostvano – da se proširi znanje i informacije o tome kako ZBILJA FUNKCIONIRA OVAJ NAŠ SVIJET.

Da se ne dozvolimo više ni globalno niti individualno manipulirati, hipnotizirati i slati u ratove. I slično.

Ali ne i njima. Psihopatama na vlasti i našim vlasnicima sa **4D OPS je JEDINO BITNO da se čovjek od prvog dana života koliko god je to maksimalno moguće mentalno & emocionalno programira, da se nakon toga cijelog života drži u neznanju i nesvijesti, pogotovo o njegovoj PRAVOJ ulozi i mjestu u univerzumu, a to je da služi kao izvor emocionalne hrane, te da bude bezvrijedna, krotka i pokorna ovčica, koja se cijeli život vrti u krugu patnje, boli, frustracija, ratova, nesreća i pri tome isporučuje potrebnu emocionalnu energiju patnje i boli.**

Primjećujete li vi da patokratija ovaj svijet sve više i više gura u pravcu totalne kontrole, totalne manipulacije, ispiranja mozga i slanja u ratove?

Ja da.

Ne zapitate li se vi – kako je tako nešto UOPĆE moguće?

KAKO oni to uspijevaju?

Kako njima recimo uspijeva ovo:

http://www.galaksija.com/planeta/iz_izraela_s_ljubavlju.htm

i ovo:

<http://www.galaksija.com/razlozizarat.htm>

Kako je moguće da šaćica psihopata transpersonalizira, ponerologizira i zatruje široke narodne mase – koje bi da žive u miru & ljubavi i šalje ih ko muve bez glave u ratove?

Šaćica?

Da, šaćica.

Doktor Martha Stouth – klinički psihijatar na “Massachusetts General Hospital” i instruktor na “Harvard Medical School”, autrica knjiga “The Myth of Sanity – Divided Consciousness and the Promise of Awareness”, te bestsellera “The Sociopath Next Door” tvrdi da je istraživanjima dokazano da **na Zemlji postoji 4% psihopata.**

Ona kaže da takve osobe UOPĆE NEMAJU SAVJESTI. Nemaju nikakve mogućnosti da osjećaju sram, krivnju ili žaljenje zbog nečeg što su prouzrokovali drugima. ONI mogu doslovce uraditi BILO ŠTA drugim ljudima i ne osjećati apsolutno nikakvu krivnju ili žaljenje.

Doktor Andrew Lobaczewski na osnovu opažanja i istraživanja zaključuje da je broj psihopata u današnjem društvu oko 5%.

Znači **otprilike 5% psihopata UNIŠTAVA planetu, manipulira i kontrolira ljudski rod – nas – ljude sa dušom, savjesti i empatijom.**

Kako je to moguće?

Pa, moguće je. Vrlo lako.

Kad sam pročitala knjigu “**Politička ponerologija – Naučna studija o prirodi zla prilagođenog za političke svrhe**” – Andrew M.Lobaczewski - bilo mi je puno jasnije kako to PSIHOPATAMA uspijeva.

Kako im uspijeva da ponerologiziraju i ZATRUJU sa zlom ŠIROKE NARODNE MASE i od njih naprave nesvjesno topovsko meso.

Lobaczewski je lijepo objasnio u ovoj svojoj knjizi koji je i kakav je njihov “modus operandi”.

A onda je rekao da je **JEDINI NAČIN da im se suprotstavimo: pravo i istinsko ZNANJE O NJIHOVOJ PRIRODI i ZNANJE O tome kako KORISTE ZLO u političke svrhe.**

MI ljudi sa DUŠOM TREBAMO I MORAMO razumijeti taj proces ponerologizacije.

Taj psihopatološki proces trovanja masa ljudi da bi ih se hipnotiziralo, nagovorilo, navuklo i natjeralo da se ponašaju upravo onako kako psihopate na ključnim pozicijama na Zemlji žele.

MI MORAMO RAZUMIJETI kako na ovom svijetu funkcioniра ZLO i prije svega ZAŠTO se na Zemlji POTENCIRA ZLO!

MI MORAMO prestati sa svojom nesvijesti, neznanjem, šutnjim, ignoriranjem, okretanjem glave i prebacivanjem odgovornosti na druge DOZVOLJAVATI GLOBALNO ZLO.

MI svi trebamo shvatiti da su **PSIHOPATE / PATOKRATE** oni koji **ŽELE** ratovati:

<http://www.galaksija.com/patokratija.htm>

http://www.galaksija.com/planeta/psihopatija_i_politika.htm

Oni žele dominirati nad drugima i iskorištavati ih.

Oni žele ubijati, kontrolirati, varati i iskorištavati ljude.

Ali oni to ne žele raditi sami – oni žele da mi to radimo za njih.

A mi to trebamo i moramo ODBITI.

Njihova surovost koja se ponavlja kroz kompletnu ljudsku historiju će se i dalje nastaviti ako mi ljudi sa dušom i savjesti ne PREPOZNAMO ovu rasu bez savjesti i bez čovječnosti i njihove PRAVE RAZLOGE za ratove, ubijanja i mučenja. I ne budemo dijelili ove informacije i ovo znanje sa čim više ljudi.

Video: Politička ponerologija:
{youtube}33P-GBoRZII{/youtube}

Knjiga [Politička ponerologija – Naučna studija o prirodi zla prilagođenog za političke svrhe](#) se može prevedena kao pdf downloadirati ovdje:
http://www.dreambandclub.com/polit_ponero.pdf

Websajt o ponerologiji: <http://www.ponerology.com/>

Video: "Skoro pa čovjek": <http://uk.youtube.com/watch?v=QSQsJKGuITA>

I na kraju: i Djordje Balašević je vrlo precizno i koncizno opisao proces ponerologizacije, pogledajte:

{youtube}kkYINBgYo9U{/youtube}

Nisu krivci primitivci što su pokupili mast.
Korov nikne di god stigne, ma, svaka njima čast,
Krivi smo mi...

Otkud svi ti paraziti što su nam zagustili?
Nemoj, stari moj,
Krivi smo mi, što smo ih pustili...

Šta su znali Generali i Brkati Majori?
Jedino da viču: Pali! Ali nisu najgori,
Krivi smo mi...

I svi ti silni, infantilni, što su puške sanjali?
Ne, ne derane,
Krivi smo mi, što smo se sklanjali...

Nisu krivci depresivci, lude i psihopate,
Što su rušili, pa sada nama nude lopate,
Krivni smo mi...

Nisu krivi sedativi što ih nisu sputali,
Sorry, matori,
Krivni smo mi, koji smo ćutali...

Putuj, Evropo,
Nemoj više čekati na nas...
Ne pitaj mnogo,
Dospećeš i ti na rđav glas?
Putuj, planeto,
Super smo se družili...
Nama je lepo,
Taman kako smo zaslužili...

Putuj, Evropo,
I pošalji nam malo peciva?
Nama je dobro,
Sreća jedna neizreciva...
Putuj, planeto,
Ovde se mrak priziva...
Nama je lepo,
Slika jedna neopisiva...

2. dio:

Prevod i sažetak članka: <http://laura-knight-jadczyk.blogspot.com/2006/01/cult-of-plausible-lie.html>

Robert Canup (<http://users.hal-pc.org/~rcanup/index.html>) je rekao, da se 99% svih problema s kojima se čovječanstvo susreće – može pratiti do istog uzroka: **problema VJERODOSTOJNE LAŽI.**

VJERODOSTOJNE LAŽI su monstruoze stvari koje propagiraju zli ljudi u svrhu obmanjivanja dobrih ljudi, da izvršavaju volju zlih, a koji, naravno, u planu nemaju najbolji ishod za dobre. Najsnažnije od tih laži su toliko vjerodostojne i uvjerljive, da nikome ni ne pada na pamet ispitivati njihovu valjanost.

Robert Canup:

Pretpostavimo da sutra ispred vaše kuće sleti vanzemaljska letjelica. Oni izadju van i napadnu vas, ostavljajući i fizičke tragove. Nadalje, zamislite da to nije halucinacija, nije san, da se to stvarno dogodi. Sada ste u posjedu nevjerovatne istine. Kakve šanse vi imate uvjeriti bilo koga, u to što se stvarno dogodilo? Vi sami znate da je to istina, ali vam nitko neće vjerovati. A korijen problema je činjenica da istina općenito ima osjećaj realnosti u sebi. Medjutim, taj osjećaj realnosti, koji čini istinu uvjerljivom, općenito NIJE isto što i istina sama. Oni koji NISU doživjeli slijetanja va-nzemaljaca i njihove napade, NEMAJU isti osjećaj realnosti o tome što im vi pričate. Da su svi drugi doživjeli sličan događaj, sa sličnim osjećajem realnosti istog, istinitost tog događaja bi bila odmah prihvaćena.

Ukratko, ljudi vjeruju ono što im je “poznato”, ili ono što je dio dugoročnog programa upoznavanja sa uvjerljivim vjerodostojnim lažima, koje onda postanu vjerodostojne, samo zato jer su im poznate.

Kada je znanost prvi put otkrila da je čvrsta tvar uglavnom prazan prostor, mnogi ljudi su bijesno reagirali na tu istinu – tu nepoznatu činjenicu naše stvarnosti. Rasprave oko “čvrstoće” materije su bjesnile godina. Trebalo je jako dugo vremena i puno posla, da ljudi postepeno postanu svjesni ove istine, kako bi ta “nevjerojatna” činjenica postala dio naše svijesti.

Mnogi smatraju da **UČENJE O ZLU U NAŠEM DRUŠTVU i to kako ono djeluje na makro-socijalnoj ljestvici – “nije ugodno”**. Oni to ne žele raditi. To je previše uznemirujuće, pa čak i zastrašujuće. Ne samo to, nego i samo pričanje o tim stvarima, kao što to ja radim ovdje (http://www.cassiopaea.org/cass/site_map_qfg.htm) nije uobičajeno. Govoriti o ZLU, kao da je ono stvaran koncept je nešto o čemu smo mi programirani da NE RADIMO!

Kako psiholog George Simon kaže:

Mi smo programirani da vjerujemo, da ljudi pokazuju problematično ponašanje samo onda kad

su “uznemireni”, kad imaju problema ili su zabrinuti zbog nečega. Također smo učeni, da ljudi postaju agresivni i napadački, tek kad su sami napadnuti. Dakle, čak i kad nam naš osjećaj u trbuhu govori da nas netko napada BEZ IKAKVOG VIDLJIVOG razloga, mi to opažanje jednostavno ne prihvaćamo odmah. Mi se obično prvo zapitamo; šta je to što toliko muči tu osobu, da se ponaša na takav uznemirujući način. Mi se čak i pitamo što smo mi mogli reći ili učiniti, što je učinilo da osjećaju “prijetnju”. Mi gotovo nikad ne pomislimo da nas oni napadaju iz prostog razloga da oni dobiju nešto, da bude po njihovom, ili da dobiju nadmoć. Dakle, umjesto da vidimo da oni jednostavno napadaju, i da je to dio njihove prirode, mi primarno mislimo da oni pate pa da su zato napadački.

Mi trebamo potpuno drugačiji teorijski okvir, ako istinski želimo razumjeti, baviti se i liječiti ljude koji su iz čistog mira nasilni i napadački, za razliku od onih koji se primarno “skrivaju i bježe”. (George K. Simon “In Sheep’s Clothing”)

Jasno je da trebamo proučavati ovaj **PROBLEM MAKRO-SOCIJALNOG ZLA u našem svijetu na jedan sistematski i znanstveni način.**

I moramo se ostaviti ideje da je put do dobrog psihološkog zdravlja samo mišljenjem isključivo dobrih misli i razmišljanje o sretnim i “lijepim” stvarima.

Razumijevanje prirode MAKRO-SOCIJALNE PATOLOGIJE pomaže nam pronaći zdrav stav i tako štiti naše misli od toga da budu kontrolirane ili otrovane bolesnim sadržajima i utjecajima njihove zle propagande.

Takvo razumijevanje prirode MAKRO-SOCIJALNE PATOLOGIJE dovodi do zaključka da bi mjere za ozdravljenje i reorganiziranje svijeta danas trebale biti potpuno drugačije od onih koje su se do sada koristile za rješavanje međunarodnih sukoba.

Takodjer je istina da, samo imanje znanja i svijesti o fenomenu geneze makro-socijalnog ZLA može početi iscjeljivati pojedine ljude i pomoći njihovim umovima povratiti harmoniju. (Andrew Lobaczewski, dr.sc. Politička Ponerologija: Znanost o zlu uskladjenog za političke svrhe)

Kao što piše Robert Canup, mi se suočavamo sa odredjenim, čak monstruoznim problemom u našem svijetu: da se većina onoga što znamo ili mislimo da znamo temelji na vjerodostojnim lažima. Osoba koja je iskrena i govori istinu, stvarno gotovo nema nikakve šanse protiv

vjerodostojnog lažljivca. Da, znam, to ide protiv svega što smo učili u djetinjstvu, ali sve je to nažalost istinito. Mi smo učeni da će "Istina uvijek pobijediti", i cijelu paletu sličnih stvari koje bi zaista funkcionirale u jednom drugom svijetu: u svijetu vodjenom od strane ljudi koji govore istinu!

No, budući da naš svijet vode ljudi koji lažu za život (plaću), možete očekivati da su oni postavili stvari tako da će lažljivci uvijek pobijediti! I to jest slučaj.

"Naša kultura se slaže o znakovima laganja. Pitajte bilo koga kako prepoznaje ako netko laže, a on će vam reći da je to "nedostatak kontakta očima, nervozno micanje ili diranje odjeće." Psiholog Anna Salter piše sa suhim humorom: "Ova percepcija je toliko rasprostranjena, da sam čak imala fantaziju u kojoj, mora da odmah nakon rođenja, medicinske sestre šapću novorodjenčadi u uši: "Kontakt očima. To je znak istinitosti." (Anna C. Salter, dr. sc. <http://www.annasalter.com/>)

Problem je, da ne postoji psihopat – ili oni sa srodnim karakteropatijama – koji ne zna držati dobar kontakta očima kad laže, takav jednostavno nije rođen.

Kontakt očima je "univerzalno poznat" znak kazivanja istinitosti. Problem je u tome što će lažljivac slagati sve što je moguće slagati, tako da u stvarnosti, kontakt očima apsolutno NIJE znak govorenja istine. Primjer iz knjige Anne Salter:

Čovjek ispred mene je tip ugladjenog južnjaka, konzervativan, društveno aktivan, tip čovjeka sa kojima sam odrasla i koje znam. On je optužen seksualni napasnik. Ima svijetle oči, visok je, proćelav, nevinog lica. On sigurno zna da se kontakt očima smatra znakom istinitosti. Opisuje način na koji je izbjegao gonjenje i kazne za više od 100 slučajeva silovanja odraslih i djece.

Ugladjeni južnjak:

Način koji sam koristio kad sam pokušavao uvjeriti nekoga – iako sam znao da lažem – je da bi ih gledao ravno u oči, ali ne bih buljio. Buljenje tjera ljude da se osjećaju neugodno i onda se okreću od vas. Ali gledao sam ih na način kao da hoću reći: "Pogledajte ovo nevino lice ospred vas. Kako možete vjerovati da bi ja napravio nešto tako?"

Takodjer pomaže ako imate dobar vokabular, tako da se možete objasniti na jednostavan način koji je svima lako razumljiv. Odjenite se lijepo. Koristite protočne geste, koje nisu napadačke ni na koji način. To je zapravo jedna cijela kombinacija stvari, to nije samo jedna stvar, to je cijela kombinacija stvari koje vaše tijelo pokazuje gestama i pokretima koje kažu:

“Gle, ja vam govorim istinu i stvarno ne znam što ti ljudi hoće. Ne znam što oni pokušavaju dokazati, ali ja nisam učinio ništa od toga. Ne znam zašto oni to rade. Možete provjeriti moj policijski dosje. Moj dosje je vrlo dobar. Nikad u životu nisam bio u ikakvom problemu kao što je ovaj. I nemam pojma što se događa. Ja sam zbunjen.”

Kao da čita moje misli, on je nastavio: “Ne shvaćaš, je li? Misliš da kad me pitaju: “Jeste li to učinili?” da ja tada lažem. Ali, ja lažem konstantno svakodnevno u zadnjih dvadeset pet godina.” Isprakticirani lažljivac: kategorija lažljivca koje čak i stručnjaci teško otkrivaju. Problem je da, čak i kada se bavite ljudima koji nisu lašci, poput studenata koji volontiraju za istraživačko proučavanje laganja, većina promatrača nisu tako dobri kao što misle u otkrivanju laži. Istraživanje pokazuje da većina ljudi – čak i većina profesionalnih skupina kao što su policija i psiholozi – nemaju bolje sposobnosti da otkriju prevaru od puke sreće. Bacanja novčića bi isto tako moglo poslužiti kao dovoljno dobro.

Južnjak:

“Ako želite poreći nešto, ostavite nešto istine u cijeloj priči. Neka zvuči kao da je istinito, ostavite elemente koji su vrlo istiniti i koji se lako mogu provjeriti, balansirajte to tako da imate više istine nego laži, tako da ako se to sve i provjerava, čak i ako onaj dio sa laži izađe na vidjelo, ipak će u tome svemu biti više istine nego laži.”

Ovaj čovjek je bio toliko dobar u svom laganju, da je jednom prilikom kao okrivljenik ljutito izašao van iz sudnice i to bez da je itko od prisutnih trepnuo okom.

Bio je optužen od svoje sestre za silovanje i zlostavljanje i nje i njene kćeri na isti dan. On je to odigrao tako da ta optužba protiv njega graniči sa zdravim razumom. Rekao je da je njegova sestra jednom isto tako optužila svog ujaka za seksualna zlostavljanja. Ona je bilo vrlo dobro poznata u obitelji da podiže takve lude optužnice kao što je ova. Rekao je da on jednostavno više neće trpjeti takve gluposti i izašao je ljutito van iz sudnice. Nitko ga nije zaustavio i nitko ga nije zvao natrag. Optužba je nekako nestala. A on sada priznaje da su obje optužbe bile istinite.

On prosto ima taj svoj šarm kojeg koristi kao oružje.

Dvostruki život je snažna taktika. Tu je taj obrazac društveno odgovornog ponašanja u javnosti koji potiče ljude da spuste svoje štitove. Šarm, dopadljivost, zračenje iskrenošću i istinitosti je ključno za uspješne lažove – a oni to revno koriste u praksi. “Biti dopadljiv je odluka”, piše Gavin De Becker u “The Gift of Fear”. To je “strategija socijalne interakcije, to nije karakterna

osobina ličnosti.” Unatoč desetljećima istraživanja koja pokazuju, da ljudi ne mogu pouzdano reći tko laže, a tko ne, većina ljudi vjeruju da mogu prepoznati lažljivca. Tu je nešto tako fundamentalno ugrožavajuće u shvaćanju, da mi zapravo ne možemo znati, da li ili ne vjerovati nekome, da je vrlo teško pridobiti bilo koga – kliničke istraživače, građane, čak i policiju – da shvate ove rezultate ozbiljno.

Zurim u izjavu djeteta. To je u sklopu izvješća socijalnog radnika od jedne četverogodišnjakinje za seksualno zlostavljanje od strane svog oca. [Izvještaj je u cijelosti u knjizi "Predatori: pedofili, silovatelji i drugi seksualni prijestupnici", Anna Salter]

Čitam izvješće pažljivo. Ispunjeno je detaljima. Riječi su djetetove, opisi su točni. Jasno je ovo dijete zna što je oralni seks. Ali zašto je ovo izvješće poslano meni, a sva imena i identifikacijske informacije su uklonjene?

Ovaj izvještaj se, kako dalje čitam, pojavio u sred sudske parnice za skrbništvo. Tata je bogati poslovni čovjek, uspješan, poštovan i voljen u društvu. Mama je stacionirana u ustanovi za zloupotrebu droga. Moje srce tone. Nije bitno koliko je ovo izvješće realno, koliko znakova vjerodostojnosti ima: U našem sustavu pravosudja, odvjetnici su na prodaju. Tata će novcem kupiti jako dobre odvjetnike. Nije jasno da li mama nema novca, ili nema volje da mu se protivi.

Mislila sam mnogo puta – da sam ja optužena za zločin, radije bih imala najboljeg odvjetnika, nego da sam nevinna. No, čini se da je sud reagirao na odgovarajući način, i imenovao dva neovisna psihologa. Dvije osobe čiji je posao znati nešto o obmanama i razlučivanju istine od laži. Ali oba psihologa se umjesto za detektor laži odlučuju za ono što se naziva “interakcijska ocjena.” Oni su samo promatrali oca kako interagira sa kćerkom, u potrazi za znacima straha ili duboke povezanosti. Oni vjeruju da, ako ju je on zlostavljao, da će ga se ona bojati, a ako ga voli i pokazuje povezanost prema njemu, onda je on nevin. [Anna C. Salter]

Ne postoji istraživanje ili teorija, da dade podršku ovom pristupu. Seksualni prijestupnici su upravo oni koje se duboko povežu sa djetetom i koriste taj odnos da manipuliraju dijete za seks s njima.

Anna Salter je ustala na konferenciji da izazove taj pristup “interakcijske ocjene” i bila je ušutkana.

U ovom slučaju, navodni počinitelj je njen otac. Sigurno je da dijete voli oca, čak i ako je učinio to što je ona otkrila. On nije koristio nasilje. Ona ne zna da postoji išta krivo u tome što radi s njim. Ona ima tek četiri godine. Jedan od ocjenjivača je napomenuo: “Zapažanja o ocu i kćeri

pokazuju vrlo sretan, spontan i pozitivan odnos.”

Uzdišem. Kao da to ima ikakve veze sa bilo čim. Činjenica da ona njega voli, ne znači da je on nevin ili kriv. Onda sam pronašla još jedan papir u tom fasciklu od slučaja od kojeg sam se odmah ispravila na stolici: “Zabrinjavaju priznanja gospodina Jonesa koji je rekao da je ranije u životu sudjelovao u seksualno neprimjerenom ponašanju sa troje djece. To su bila djeca žene sa kojima je živio u to vrijeme.

Buljim u tu bilješku. Ovaj psiholog je znao da je prijestupnik to učinio i prije – u identičnim okolnostima. To je proketo priznanje i sasvim sigurno znači da bi psiholog trebao uzeti ovaj najnoviji slučaj ozbiljno! Ali on to ne čini! Gospodin Jones je izgleda pre-šarmantan, previše bogat, previše ga poštuju u društvu! Iako znaju da je priznao da je seksualno napastvovao djecu, psiholozi ipak preporučuju da puno skrbništvo ide tati.

I tu priča završava – u većini slučajeva! Ali, u ovom slučaju, očevo odvjetnik, toliko uvjeren da je njegov klijent nevin, poslao ga je na detektor laži. Znam da misli da je nevin, jer ga je poslao jako dobrom ispitivaču, a ne onome kojem će poslati klijenta za kojeg zna da je kriv. Ovaj ispitivač je neobično dobar ispitivač i ima stopu priznanja ispitivanih od oko 98% . On kaže tim svojim ispitivanim: “Vidite, problem sa poligrafom je da on ne može reći razliku između velike laži i male laži, i ja stvarno ne bih volio da vi zabrljate cijeli test sa tim malim lažima. Dakle, ako postoji nešto, bilo što, što mi želite reći sada, prije testa, sada je vrijeme za to!” Pod ovim uputama, gospodin Jones je imao stvarno dosta za reći:

“Oni se tuširaju zajedno i pri tome miluju jedno drugo. Ponekad on masturbira dok su ispod tuša i potiče dijete da mu “pomogne” pri tome, govoreći joj da je to “obrazovno” za nju. Spavaju zajedno goli i “ponekad se stvari dogode.”

Ovaj čovjek je kupio vibrator za svoju četverogodišnju kćer. I tako dalje. Sva ova priznanja su PRIJE testa. Ono što je iznenadjujuće je, da nije prošao test detektora laži, jer je uskraćivao informacije o oralnom seksu sa svojom kćeri.

Našla sam ispitivačevu bilješku u fasciklu. On je poslao cijeli taj izvještaj očevom odvjetniku. U roku od pet minuta nakon faksiranja izvještaja, telefon je zazvonio kod ispitivača: “Radim sa vama već 20 godina“, rekao je očevo odvjetnik. “Nadam se da vas ne moram podsjetiti na to šta znači privilegirana komunikacija.”

Ono što privilegirana komunikacija znači jest, da ovaj izvještaj spada pod privilegiju “odvjetnik-klijent” i zato je supresiran. Što znači, očevo odvjetnik nije pod nikakvim zakonskim pritiskom, da pusti taj izvještaj na sudu, a po zakonu, niti ispitivač to nije mogao.

Što znači, da su jedina izvješća koje je sud vidio u ovom slučaju bila od dva psihologa, koji

NISU mogli reći da li otac laže ili ne, koji to nisu mogli prepoznati, i koji su mislili da otac nije seksualno zlostavljao dijete, jer je dijete voljelo svog oca. Što znači da je 1996, puno starateljstvo nad tim djetetom dobio otac, gdje je to tako ostalo sve do danas.

Ispitivač, kojeg je očito grizla savjest, poslao mi je cijeli taj slučaj nakon skrivanja pravih imena, uz nadu da ga mogu koristiti za "obrazovne svrhe." Gospodin Jones je dobro poštovani član zajednice sa ludom ženom, ovisnicom o drogi. A on je tako iskren. Jasno, dijete ga je jako voljelo. Teško da je takav čovjek seksualni zlostavaljač djece, zar ne? [Anna C. Salter]

Još jedan sličan slučaj izvještaja o ocu:

Budući da je otac negirao optužbe, bilo je teško utvrditi identitet počinitelja. U prilog istinitosti oca, on je bio je vrlo iskren tijekom intervjua i ispitivanja. Na primjer, priznao je da je imao poteškoća u seksualnim odnosima u to vrijeme, i otvoreno je priznao da ima problem sa alkoholom...

Zato jer je priznao neke probleme, psiholog je zaključio kako on neće lagati o drugima, ozbiljnijim problemima! Ako je priznao probleme koji su legalni, zaključio je kako neće lagati o aktivnostima koje su protuzakonite! To je čista racionalizacija, a istina je da je psiholog jednostavno povjerovao LAŽIMA.

Jedan klinički vještak (procjenitelj) je naveo u svom izvješću o seksualnom predatoru, da je taj zaostao da zatvori vrata iza njih, što je bio jedan vrlo brižan gest koji je, kako se ispostavilo, u skladu sa njegovim općim obrascem ponašanja. Opisuje ga kao "pažljivog i obazrivog, osobu kojoj čini zadovoljstvo pomaganje drugima i briga o njima". Umjesto da zaključi da je čovjek bio dobar u kreiranju svoje maske za javnost, psiholog je zaključio da on nije bio brutalni, nasilni, serijski silovatelj. Srećom, bilo je značajnih dokaza da je on i bio serijski silovatelj, pa je i osuđen. U tom slučaju, sud je postupio ispravno, čak i ako je psiholog pogriješio.

U drugom slučaju, jedan vrlo dobro poznat psiholog procjenjivao je dojenče staro tri mjeseca sa ugrizima diljem tijela. Samo dvije osobe su imale priliku da nanesu ugrize u to vrijeme, i to su bili roditelji. Sumnja je bila usmjerena na oca. Psiholog koji je trebao procijeniti oca, izvijestio je kako je otac nježno brisao dojenčetu nos, kako je pažljivo držao to dijete. Na temelju očevog ponašanja u intervjuu, on ga je oslobodito odgovornosti i preporučio da skrbništvo ostane kod roditelja. Dvije godine kasnije, otac je ubio dijete. [Anna C. Salter]

To je stvar koja nikada neće umrijeti. Čini se nemoguće uvjeriti ljude, da se PRIVATNO ponašanje ne može predvidjeti iz JAVNOG ponašanja. Dragi, nenasilni pojedinci se ponašaju fino u javnosti, ali isto tako se ponašaju i predatori, silovatelji, ubojice, pedofili i COINTELPRO agenti, koji pomažu oblikovati kulturu u kojoj živimo.

Ne, oni nisu bili uvijek zvani COINTELPRO, ali princip je isti. On se koristi od pamtivijeka.

Razmotrite malo naš pravni sustav. Ovdje se prvo morate zapitati kakva vrsta ljudi je bila zadužena za izradu i oblikovanje naših "društvenih normi." Sigurno, svatko će se složiti sa izrekom da "se ne može vjerovati političaru," ili "moć kviri" itd., ali da li ste se ikada zapitali što bi to stvarno moralo značiti?

Richard Dolan je istakao da će ONI KOJI SU NA VRHU uvijek poduzeti sve potrebne mjere da i ostanu na vrhu, a kada je znanje moć, to znači da će se oni pobrinuti da imaju kontrolu o tome što ljudi znaju ili što misle da znaju.

Čini se da je psihopatsko ponašanje u porastu, zbog same prirode američkog kapitalističkog društva. Industrija zabave, sportska industrija, korporativni svijet kapitalističkog sustava, sve su to područja u kojima se psihopati prirodno dižu do VRHA. Psihopati teže tome da imaju vlast i moć nad drugima, i oni gravitiraju u bilo koje polje gdje je moć: medicina, pravo, industrija, politika. Uvijek je bilo tako, to nije ništa novo. Doista, oni čine vrlo mali segment populacije sa vrlo velikim utjecajem. **ZBOG ovog utjecaja i vjerodostojne laži – oni mogu magnetizirati normalne, pristojne ljude da ih slijede. Oni mogu napraviti tako loše socijalne uvjete, da se ljudi osjećaju potlačenima i zlostavljanima, a onda za to mogu vrlo lako okriviti nekog drugog i nahuškati ljude da krenu ubijati te druge, isključivo na temelji tih laži.**

Machiavelli je pričao o ovoj vrsti sustava jasno i otvoreno, a to je taj isti sustav vlasti od kad je Kajin ubio Abela.

Dakle, razmislite o ideji da su sve ideje iza naših društvenih i kulturnih sustava – uključujući i pravni sustav – stvorene od strane ljudi čiji je dnevni red kontrolirati društvo, kako bi oni sami mogli ostati na vrhu. I razmislite o svim mogućim načinima kojima se oni mogu koristiti.

To su isti ljudi koji su postavili pravni sustav tako da svi "dobiju ono što zaslužuju." Dakle, samo promislite o tome za trenutak.

Zamislite da ste osoba na vrhu koja zna, da ako zaista uspostavite sustav u kojem ljudi dobijaju ono što zaista zaslužuju, vi sami bi, vi bi bili odmah izbačeni, izletjeli biste odatle u trenu!

I tako, ako ste ne samo namjerali boraviti na vrhu i držati moć, nego ste i lukavi varalica, učinit ćete sve što je u vašoj moći da se osigurate da ste upravo vi i vaša vrsta zaduženi za uspostavu takvog sustava, te da ćete i dalje ostati zaduženi za održavanje istog.

Sigurno bi se osigurali da ZLO bude uklopljeno u društvene i kulturne koncepte tako neprimjetno, da to nitko nikada ni ne primjeti.

A to je, upravo ono ŠTO SE DOGODILO.

Grupa pojedinaca je “na vrhu”, a tamo su došli jer su najpodliji i najpohlepniji. Uspostavili su načine kako da zavode i varaju mase. Znali su da trebaju donijeti zakone za održavanje reda i znali su da te zakone moraju učini takvima, da se masama ljudi zakoni čine fer i pravednima, ili će izgubiti kontrolu. Gubitak kontrole je stvar koje se boje više nego ičega. I tako su manipulatori na vrhu duboko uključeni u formiranje naših kulturnih i društvenih normi, uključujući i naš pravni sustav.

U najranijim danima ovog “pravnog sustava”, postojao je oblik “pravde” pod nazivom “sudjenje iskušenjem (mučenjem)”. Primjer sudjenja iskušenjem je držanje usijanog željeza na jeziku optuženika. Vjerodostojna laž korištena za opravdanje takvog postupka bila je: ukoliko optuženi laže, imati će suha usta i biti će biti spalljen željezom – dok će istinita osoba imati vlažna usta i biti će zaštićena. Činjenica je da će normalna osoba, koja govori istinu zasigurno imati suha usta od straha, dok bi psihopat, onaj koji je nesposoban za osjećaj straha, imao vlažna usta!

Sada, samo razmislite o tome za par trenutaka!

Naš trenutni pravni sustav je potekao iz “sudjenja mučenjem” – i stvarno se ne razlikuju mnogo, iako je današnji puno pametniji i jednostavno nije tako očito zao kao nekada. Već ste pročitali nekoliko primjera iznad o tome kako sustav zapravo funkcionira. Kao što je Anna Salter rekla, ako bi bila optužena za zločin, radije bi imala dobrog odvjetnika, nego da sam nevina. To je doista tužna izjavu za našu stvarnost.

Ovo je jednostavan način za razumijevanje našeg pravnog sustava, kako kaže Robert Canup: Pretpostavimo da ste dio tima koji je uključen u igru, a vi otkrijete da:

[*]* Drugi tim ima pravo da postavlja pravila.

[*]* Sudac igra za drugi tim.

[*] * Jedno od pravila je da vam nije dozvoljeno da zabijete gol – samim tim drugi tim nema

nikakovg rizika.

[*]* Samo se vama može zabiti gol.

To je upravo onako kako naš cijeli socijalni, kulturni i pravni sustav operira!

Uvjeti našeg svijeta su dizajnirani za stvaranje najveće šanse da će PREVLADATI ZLO, a dobri ljudi se kazniti ako su dobri i ako govore istinu. Kažnjavanje normalnih, pristojnih, dobrih ljudi uključuje i puno više od samog stvaranja društvenog sustava koji djeluje protiv njih. Sustav je tako dizajniran da osigura, da se ti dobri ljudi podvrgnu najvećoj mogućoj boli, iz prostog razloga jer su dobri i poštteni.

Očit primjer kažnjavanja nevinog može se naći na primjeru toga kako se postupa sa žrtvama silovanja, – njihov ugled se vuče kroz drek i smeće – sve to u ime pravde, naravno. Pogledajte slučaj iznad – tipa koji je silovao svoju sestru i njenu kćer i napustio sudnicu, nakon što je optužio sestru da je luda.

Canup ističe da je čak i jednostavan čin davanja iskaza pod zakletvom beskoristan. Ako je osoba lažac, zakletva joj ne znači ništa. Međutim, zakletva djeluje snažno na ozbiljnog, iskrenog svjedoka. I opet, prednost se nalazi na strani lažljivca.

Kao Canup ističe, u sudnici, poroti je zakonom zabranjeno da poznaje bilo koga tko je uključen u sudjenje. Ako je okrivljenik dobra osoba, koje je krivo optužena, ljudi koji ga dobro poznaju i koji su imali puno prilike za interakciju s njim tijekom vremena će imati veliki problem prihvaćajući laži izrečene o njemu. Ako porotnici znaju tužitelja i znaju da je nasilni lažljivac, oni će teško vjerovati onome šta on priča. Ako porotnici znaju optuženika i znaju da je negativac koji stalno upada u nevolje, moglo bi biti vjerovatnije da će ga osuditi. Na isti način, ako je osoba kriva i osudjena za neki zločin, kao što smo vidjeli gore – a zbog toga što porotnici ne znaju ništa o njoj, ona će biti oslobođena! Korumpirani odvjetnici, ignorantni “stručnjaci” i slijepi suci doslove puštaju ubojice, silovatelje, pedofile, i ostale predatore da se izvlače non stop!

TU vidimo najgore značajke zakona: ZAKON je SKROJEN da napravi OVAJ SVIJET SIGURNIM MJESTOM ZA ZLE LJUDE.

Nemjerljiva prednost je u rukama lažljivaca. Bez pravnog sustava koji osigurava njihovu sigurnost i zaštićenost, ovaj svijet bi bio puno teže mjesto za zle ljude. Brutalna je istina da se u našim društvenim, kulturnim i pravnim sustavima radi o tome, da se ljude napravi bespomoćnima, a onda ih se bez milosti zakucava i gazi, sve to vrijeme držeći sve ostale u iluziji da pravda pobjedjuje.

Gotovo je nemoguće uvjeriti ljude da se privatno ponašanje ne može predvidjeti iz javnog ponašanja. Dobročudni i nenasilni pojedinci se fino ponašaju u javnosti, ali isto tako se u javnosti ponašaju i predatori, silovatelji, ubojice, pedofili i COINTELPRO agenti koji rade svom silom da oblikuju i vektoriraju “vladajuće društvene norme” ili “službenu kulturu.”

I tako, u svijetu kojeg vode psihopate, uvijek JE NAJBOLJE pretpostaviti NAJGORE i promatrati, prikupljati podatke, obzervacije i osjećaje.

Ovo je posebno važno kad sa radi o promatranju neke javne ličnosti, kao npr. političara, koji ima funkciju od javnog značaja.

